

# Cage, l'altre Coppola



Nicolas Cage torna a protagonitzar una pel·lícula d'acció: "No sé per què, però les ofertes sempre m'arriben de tres en tres, i està bé així perquè em permet aprofundir en el gènere." (Foto: Arxiu / Touchstone Pictures Fank Masi)

Nicolas Cage, que protagonitza 'Con Air' amb John Malkovich i John Cusack i que ja prepara una altra pel·lícula d'acció en companyia de John Travolta que durà per títol 'Face off', parla per a EL TEMPS de la seua incursió en aquest gènere.

**N**icolas Cage es va traslladar des de San Francisco a Los Angeles per estudiar interpretació i, com ell diu, "aprendre a actuar de veritat". Alhora que aprenia, la seua reputació també anava *in crescendo*: "Hi feia coses que sabia que publicarien els diaris —comenta admetent que cultivava una certa imatge provocadora— perquè vaig començar a actuar als disset i tenia aquella energia de l'adolescència pròpia del rock punk, aquella imatge rebel del rock'n'roll. Havia sentit històries sobre ídols que admirava i m'hi vaig deixar influir".

En aquella època va canviar de nom, Nicolas Coppola, de fet és nebot del famós director Francis Ford Coppola, pel de Nicolas Cage per accentuar una identitat pròpia, independent de la família. Sembla

que els altres actors no l'acceptaven: "Em deien que hi treballava gràcies al meu oncle. Em vaig adonar que havia de treballar el doble que qualsevol altre per fer-me valdre. Era el pes de ser nebot d'un director d'èxit i tant fa si ets bo o no, sempre et sembla que no ho ets prou. Psicològicament va ser molt dur, havia de demostrar sempre alguna cosa". Es va afaitar el pit en forma triangular per al paper de *Valley girl* (1982), la segona pel·lícula que feia i la primera on apareix amb el nom nou. Va utilitzar una veu impossible per interpretar el marit de Kathleen Turner en *Peggy Sue es va casar* (1986) i, segons comentava Jim Carrey, que tenia un petit paper en la pel·lícula i des d'aleshores manté una estreta amistat amb Cage, tothom volia despatxar-lo i únicament hi va con-

tinuar perquè l'oncle era el director: "Kathleen Turner no estava precisament boja per ell i Francis tenia els productors tots els dies a dinar espagueti per calmar-los". Es va menjar una panerola viva —un animal que li fa fàstic— en la pel·lícula *Besos de vampiro* (1989). Es va fer traure unes dents per connectar millor amb el dolor del personatge en *Birdy* (1984), on interpreta un veterà de guerra malferit. En realitat, es tractava de les dents de llet que encara no li havien caigut i ho va fer amb anestèsia. Va decidir fer-ho durant el rodatge inspirat per actors que viuen els papers que interpreten com Brando en l'escena de la mort de *Rebel·lió a bord*, quan es va tombar sobre gel per poder imitar les tremolors de la mort, o De Niro que va engeixar vint quilos per interpretar



Jake La Motta. També va destrossar una caravana durant el rodatge de *The Cotton Club* (1984). Però potser de totes les excentricitats d'aquest actor, la més curiosa és que el mateix dia que va conèixer l'actriu Patricia Arquette, el 1987, li va jurar que algun dia seria la seua esposa. Van eixir junts un breu període de temps i després durant anys van mantenir solament contactes ocasionals per telèfon fins que es tornaren a trobar pocs mesos abans que l'actriu es convertira efectivament en la seua esposa, al maig de 1995.

Amb el paper en *Leaving Las Vegas* (1995), al costat d'Elisabeth Shue, va esdevenir una autèntica estrella de Hollywood: va guanyar l'Oscar, el Globus d'Or i el premi de la Unió d'Actors Cinematogràfics al millor actor, a més dels premis de la crítica de cinema de Los Angeles, de Nova York i de Chicago. Sense oblidar el premi a l'Excel·lència per la seua carrera excepcional que li van lliurar l'any passat en el Festival Mundial de Cinema de Montreal. Cage, amb vint-i-cinc pel·lícules fetes i trentados anys, és la persona més jove que l'ha rebut.

Els personatges poc convencionals i posseïts per lluites internes que ha interpretat fins ara possiblement tenen alguna relació amb la seua infantesa. Sa mare, Joy Vogelsang, ballarina i coreògrafa, va ingressar en un hospital a causa d'una forta depressió quan Nicolas tenia sis anys. Aquest fet es va repetir constantment i Joy es va haver de separar dels seus tres fills durant llargs períodes. Als dotze anys els pares es van separar i August Coppola, professor de literatura, es va fer càrrec de la custòdia de Nicolas. "La frustració que sentia durant el batxillerat es reflecteix en el personatge de Randy, en *Valley girl*", comenta Cage quan parla de la primera pel·lícula. Havia decidit dedicar-se a la interpretació i la família no li va fer costat. El pare li va dir una vegada: "Nicolas, no seràs actor mai, així que no cal que ho intentes". Aquesta va ser l'única vegada en què Nicolas es va enfrontar al seu pare: "Estàs equivocacat. Seré actor.

I llavors et penediràs d'haver-me dit això".

Moltes persones han seguit fidelment Cage des dels inicis de la seua carrera, i això de segur que l'omple de satisfacció, sobretot perquè no s'ha inclinat pels camins fressats, pels productes més comercials, i ha optat per projectes inusuals en la indústria del cinema. "Em fa sentir molt bé -comenta l'actor-. Crec que connecte amb un tipus de públic i que els meus personatges encara interessin algú. Això m'alegra molt. Es igual que el que passa amb Cameron Poe, el personatge de *Con Air*. Sent que he creat aquest xic com si l'haguera fet de fang. Em vaig dir, bé, tindrà aquestes qualitats, físicament serà així i aixà, i no forma ja part de mi, té vida pròpia. Així és com el veig, i potser és així perquè vaig participar molt en la creació del personatge".

Sembla que Cameron Poe va ser una creació de Cage més que del guió: "Hi havia certs aspectes del personatge que em demanaren

**"Normalment, comence a escriure un guió quan passe un temps sense treballar, però abans d'acabar-lo sempre apareix una oferta."**

més atenció, com fer creïble que un home sense armes pugui sobreviure en un avió carregat amb els criminals més perillosos d'Amèrica. Aleshores va sorgir la idea que fóra un especialista de l'exèrcit que pot matar amb les mans. Un altre punt important era convertir el guàrdia Bishop en una dona, per diverses raons: una era incrementar el suspens de la pel·lícula perquè entre els criminals hi ha Johny 23, un violador que va darrere de Bishop. Una altra raó era que volia que el meu personatge fóra com un

cavaller del sud que defensa una dama coste el que coste. Volia tornar a l'heroi aquelles qualitats tan nobles de Gary Cooper en *Sol davant el perill*, substituïdes avui, desafortunadament, pel cinisme". Tots, canvis que han estat possibles perquè Jerry Bruckheimer és un productor obert a les opinions i les idees dels actors i perquè pensa que els personatges s'han de desenvolupar al llarg de la pel·lícula.

ARXIU / TOUCHSTONE PICTURES FRANK MASI



Per a aquesta pel·lícula, Nicolas Cage, de constitució més prima que forta, es va haver d'entrenar de valent. Peses i *kick-boxing* durant mesos per augmentar la massa muscular i perfeccionar tècniques de lluita i una dieta alimentària per definir els músculs. "Era el millor aspecte del personatge, havia de semblar que podia lluitar contra els altres actors encara que foren grandassos i forts", aclareix Cage.

Cage sempre escriu mentre actua: "Quan estic rodant refaig escenes si veig que no ixen bé". Confessa que l'atrau dedicar-s'hi: "Vull començar a plantar les llavors per poder escriure històries curtes més endavant. Normalment comence a escriure un guió quan m'adone que passe un temps sense treballar i em dic 'bé, a crear treball', i comence a escriure. Però abans d'acabar-ho sempre apareix una oferta i comence a actuar de nou". Però això ja és història i Nicolas Cage ha esdevingut un heroi d'acció. Cage va treballar en aquest tipus de pel·lícules per primera vegada l'any passat en *La roca*, amb Sean Connery i els productors Simpson i Bruckheimer.

**Per a protagonitzar 'Con Air', Nicolas Cage es va haver d'entrenar de valent. Va fer peses i kick-boxing durant mesos per augmentar la massa muscular i perfeccionar tècniques de lluita i va seguir una dieta alimentària per definir els músculs.**

Una escena de "Con Air". "El film entreté, de manera que podem gaudir de l'espectacle sense sentir-nos malament encara que passen coses terribles", afirma Cage.

ARXIU / TOUCHSTONE PICTURES FRANK MASI



El film va aconseguir 335 milions de dòlars en la distribució mundial i va batre el rècord de còpies venudes als vídeo-clubs: 830.000. Ara torna amb Bruckheimer, i amb John Malkovich, John Cusack i Steve Buscemi, en *Con Air*. El film explica la història d'un transport aeri als EUA que trasllada exclusivament convictees; a causa de les estrictes mesures de seguretat que s'hi prenen no es preveu cap problema amb els presos. I precisament això és el que ocorre: se-gresten l'avió i aterren, espectacularment, a Las Vegas. Cage confessa que no coneixia aquest tipus de transport i que va ser idea de Bruckheimer fer-ne un guió. És curiós que, després de *Luna de mel en Las Vegas* i *Leaving Las Vegas*, siga a Las Vegas on aterra l'avió: "És estrany, sí. Crec que té més a veure amb aquesta ciutat que amb mi. És una pura coincidència. Sembla que no puc desfer-me de Las Vegas. No hi tinc res en contra, em sembla una ciutat estúpida per anar-hi de vacances. És una xamba. No sé què dir". Quan l'avió s'acosta a la ciutat sentim el seu personatge cridar "Visca Las Vegas!" i això provoca en esclafit de rialles en el públic. "Va ser idea meua —explica—. Pense que havia de fer algun comentari. Un 'Ja hi som de nou'".

El més xocant del film és que, tot i tenir escenes violentes, també té sentit de l'humor. Com l'escena del conillet, idea de Cage per simbolitzar les ànsies de Cameron Poe de reunir-se amb la muller i la filla

de vuit anys que encara no coneix. En aquesta escena el públic riu alhora que es produeix una mort: "L'única cosa que puc contestar és que el film entreté, de manera que podem gaudir de l'espectacle sense sentir-nos malament encara que passen coses terribles. Es conver-

**"De la mateixa manera que els anglesos tenen Shakespeare i els grecs, Zeus, els americans tenim Superman i Batman."**

teix en una història fantàstica, amb l'avió que s'estrella, encara que tot podria ocórrer en realitat". Sembla també que és una nova tendència a Hollywood: "També en *Pulp fiction* ocorre, i la gent s'adona que el que conta el film pretén ser mentida i, per tant, no els importa riure-se'n".

Després de *La roca* i *Con Air* arriba *Face off*, una altra pel·lícula d'acció que protagonitzen Cage i John Travolta que també s'estrena al juny: "No sé per què, però, les ofertes sempre m'arriben de tres en tres, i està bé així perquè em permet aprofundir en el gènere. Ho

vaig fer amb la comèdia lleugera i romàntica i ara amb les pel·lícules d'acció. He intentat desenvolupar els personatges que s'hi solen veure i crec que amb John Malkovich, John Cusack, Ving Rhames i actors així podem veure més pel·lícules d'acció amb actors seriosos, que treballen els personatges."

Però així i tot no nega que farà *Superman*: "Per a mi, *Superman* no és una pel·lícula d'acció. Entra en la categoria fantàstica, que ja he treballat amb *City of angels*, on faig d'àngel. El rodatge de *Superman* encara no està confirmat però m'atrau molt perquè Superman és un mite americà; igual que els anglesos tenen Shakespeare i els grecs, Zeus, els americans tenim Superman i Batman. És el que més exportem i influeix molt en xiquets i també en adults. Per això crec que és una bona oportunitat de redefinir el mite i mostrar com pot sentir-se pel fet de ser diferent i d'estar sol. Potser així s'aconsegueixca que, per exemple, un xiquet no empenye un altre perquè és un poc estrany, com jo ho era de xiquet, i aprenga a respectar les diferències entre les persones, perquè Superman també és diferent, entens? Aquesta és la meua idea del projecte".

Un dels inconvenients que té un matrimoni entre dos actors és haver de passar temporades de separació a causa dels rodatges. "Però això ens ajuda a entendre els horaris de l'altre —aclareix—. Si estiguérem amb persones alienes a la indústria del cinema potser seria molt més difícil. La veritat és que ens veiem cada nit. Hem tingut la sort de rodar els dos ací i intentem que, per ara, siga així". Pel que fa a les escenes de sexe, Cage comenta: "Home, no m'ho passe bé quan veig la meua parella fent-ne alguna, però sé que actuen i que tot és coreografia. Jo també he fet aquest tipus d'escenes i són molt avorrides, no hi ha res real. Estic segur que a Patricia tampoc no li agraden, però les entenc. Tots dos ho entenem perquè les hem fetes, però és cert que a ningú no li agrada veure la dona fent això".

**Maria Antònia Caparrós**